

Folketingets Kommunaludvalg
Christiansborg

Finansministeren

3. marts 2010

Svar på Kommunaludvalgets spørgsmål nr. 95 af 24. februar 2010
(alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 22/2-10 fra Ældremobiliseringen vedr. centralisering af væsentlige opgaver og områder, der hidtil har ligget i kommunerne, jf. KOU alm. del - bilag 52.”

Svar:

Regeringen deler fuldt ud Ældremobiliseringens holdning om, at alle borgere skal have de samme ydelser, uanset hvordan de kommunikerer med kommunen, og uanset om afgørelsen træffes i et center eller i kommunen. Derfor baserer regeringens overvejelser om at samle den objektive sagsbehandling sig også på et uændret materielt regelgrundlag, hvor der ikke ændres på borgernes rettigheder og pligter.

Ældremobiliseringens henvendelse tager udgangspunkt i Deloittes analyser af muligheden for at samle den objektive sagsbehandling. Som det også fremgår af et tidligere svar til Kommunaludvalget, blev disse analyser færdiggjort i maj 2009, og regeringen har efterfølgende arbejdet videre med, hvordan en samling kan ske på en hensigtsmæssig måde.

Der er i dette videre arbejde taget højde for de bekymringer, som Ældremobiliseringen udtrykker. Det er således alene sagsbehandlingsopgaver og de ikke-personlige kontaktkanaler, som påtænkes samlet i sagsbehandlingscentre:

1. Den enkelte borger skal fortsat kunne henvende sig personligt i kommunens borgerservicecenter. Her skal borgerne bl.a. kunne få svar på de mest almindelige spørgsmål om ydelserne, kunne få hjælp til at udfylde ansøgninger og få lavet en forberedelse.
2. Såfremt borgeren har spørgsmål, som kun kan besvares af sagsbehandlingscentre, skal kommunerne assistere borgerne, hvis de ikke selv er i stand til at kommunikere direkte med centrene pr. brev, telefon eller lignende.
3. Kommunerne skal i fornødent omfang foretage en helhedsvurdering af borgernes behov. Det følger af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), at sociale myndigheder skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de

muligheder, der findes for at få hjælp efter den sociale lovgivning. Som led heri skal kommunerne gøre borgerne opmærksomme på deres mulighed for at søge om hjælp hos en anden myndighed eller efter en anden lovgivning.

4. De skønsmæssige dele af sagsbehandlingen (fx vurderingen af om en boligstøtteansøger er stærkt bevægelseshæmmet), som forudsætter en lokal tilstedeværelse, vil fortsat skulle foretages af kommunerne.

Jeg henviser desuden til min tidligere besvarelse på Kommunaludvalgets spørgsmål 93, hvor der blandt andet er redegjort detaljeret for regeringens overvejelser om de fire ovenstående punkter.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen